

Datum

2018-04-20

Diariennr (åberopas)

A041.035/2018

Saknr

000

Er referens

Ju2018/00480/L4

Polismyndigheten
RättsavdelningenJustitiedepartementet
103 33 Stockholm

Genomförande av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv (Ds 2018:1)

Polismyndigheten ställer sig i allt väsentligt positiv till vad som föreslås i promemorian och vill i övrigt framföra följande synpunkter.

I promemorian (avsnittet 4.10.3) anges att det krävs att Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2002:18) anpassas så att det framgår att vissa gevär som kan förkortas på visst angivet sätt inte får användas vid jakt. Som Polismyndigheten uppfattar saken kan de aktuella skjutvapnens lämplighet ifrågasättas utifrån samhällseliga säkerhets- och trygghetsaspekter. Det kan därmed finnas anledning att också Polismyndigheten meddelar föreskrifter beträffande dessa vapen. I det sammanhanget hänvisas till ett sedan tidigare till regeringen lämnat förslag som syftar till att ge Polismyndigheten viss utökad föreskriftsrätt om bl.a. skjutvapens egenskaper för att dessa ska anses vara lämpliga för olika ändamål.¹

Polismyndigheten anser att (avsnittet 4.10) ändringsdirektivets krav om reglering av halvautomatiska skjutvapen i kategori A ska lösas genom reglering i vapenlagen så att det krävs synnerliga skäl för innehav av dessa skjutvapen på samma sätt som gäller för enhandsvapen och helautomatiska skjutvapen enligt 2 kap. 6 § vapenlagen.

Förslaget till reglering av ljuddämpare innebär en begränsning av det allmännas möjligheter att styra över vilka skjutvapen som får förses med ljuddämpare. Detsamma gäller möjligheten att ha kontroll över vidareförsäljning av ljuddämpare. Önskade rationaliseringsvinster för hantering av ärenden där tillstånd normalt medges enligt dagens regelverk kan exempelvis uppnås genom ett förenklat tillståndsförfarande för ljuddämpare till jaktvapen i klasserna 1 eller 2. Alternativt kan en straffsanktionerad anmälningsplikt införas.

Som framgår av i promemorian (s. 174 f.) avseende halvautomatiska vapen som inte är enhandsvapen enligt 2 kap 3 § vapenförordningen (1996:70) krävs

¹ Polismyndighetens skrivelse till Justitiedepartementet av 2017-02-03, A008.495/2017, punkten 3.

bl.a. att intyg om aktivitet, skjutskicklighet och personlig lämplighet ska redovisas för den sökande som inte har fyllt 18 år. Polismyndigheten anser att regeln bör kompletteras så att den avser samtliga sökande oavsett ålder. På motsvarande sätt anser Polismyndigheten att det i 2 kap. 3 § vapenlagen bör införas krav på aktivitet för skytteorganisationers innehav av vapen ur kategori A. Risk finns annars att sådana sammanslutningar, utan att upprätthålla ett visst mått av aktivitet i verksamheten, kommer kunna förvärva och inneha förbjudna vapen.

Vidare anser Polismyndigheten att olovligt innehav eller överlåtelse av löstaga- bara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare och ammunition bör kunna kvalificera ett vapenbrott till att bedömas som grovt eller synnerligen grovt. För bedömning av ett skjutvapens farlighet värderas flera omständigheter. Exempel på sådana omständigheter är vapnets eldkraft (i vilken magasin- kapacitet ingår), typ av projektil/ammunition vapnet varit laddat med och om vapnet varit försett med ljuddämpare. I det sammanhanget framstår det som motiverat att även vissa innehav eller annan hantering av de nämnda komponenterna bör kunna resultera i att brottet bedöms som grovt eller synnerligen grovt. Ansvar för olovligt innehav eller annan hantering av dessa komponenter bör därför föras in i 9 kap. 1 § vapenlagen.

Polismyndigheten instämmer i (avsnittet 4.13.1) att såväl den övre som den undre delen av lådan till ett vapen utgör en väsentlig del syftande till att nå kontroll över den del som regelmässigt innehåller avfyrningsmekanismen. Bakgrunden är att vissa halvautomatiska skjutvapen lätt kan omvandlas till helautomatiska och därför utgör risker för säkerheten i samhället. Det är därför lämpligt att kunna kontrollera avfyrningsmekanismer till halv- och helautomatiska vapen.

Polismyndigheten förutser att tolknings- och gränsdragningsfrågor kan komma att uppstå när separata eller isärtagna delar hänförliga till ljuddämpare, magasin och avfyrningsmekanismer ska prövas utifrån det föreslagna regelverket. Polismyndigheten föreslår därför att det i författningstext ges definitioner av vad som avses med respektive anordning samt även i vilken mån de där i ingående delarna ska bedömas som tillståndspliktiga. Det skulle underlätta vid tillämpningen av förslagen.

Vad det gäller kontroll och utfärdande av intyg avseende deaktiverade vapen (avsnittet 4.16.2) behövs det övergångsregler kring tiden för ikraftträdande av nya regler så att Polismyndigheten ges möjlighet att införa en sådan funktion i myndigheten.

Vad det gäller märkning (avsnittet 4.2) vill Polismyndigheten påtala att det vid tillståndsgivning ibland förekommer svårigheter att bestämma ett skjutvapens egenskaper utifrån ansökningshandlingarna. Tillförlitlig information om ett vapens modell kan ha avgörande betydelse för att Polismyndigheten snabbt och effektivt ska kunna bestämma ett skjutvapens egenskaper och kunna avgöra om vapnet är lämpligt för sitt ändamål och i förhållande till kontroll- och säkerhetsaspekter. Polismyndigheten anser därför att ett krav i vapenlagen på märkning med modellbeteckning är värdefullt.

Juristen Tony Back har beslutat detta yttrande efter föredragning av juristen Pär Runemar. Rikspolischefen Anders Thornberg har deltagit i den slutliga beredningen.

POLISMYNDIGHETEN
På avdelningschefens vägnar

Tony Back

Pär Runemar

Kopia till:
Justitiedepartementet, PO
Rikspolischefens kansli
Arbetsstagarorganisationerna